

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7XCdo/16/2017
Identifikačné číslo spisu: 6712215768
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6712215768.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 12C/234/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2016 sp. zn. 13Co/408/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 13. mája 2016 č. k. 12C/234/2012-274 uložil žalobkyňi povinnosť doplatiť súdny poplatok v sume 180 € za podané odvolania (s prihliadnutím k spojeniu 10 pôvodne samostatne vedených konaní na spoločné konanie, v ktorom však skorším uznesením súdu prvej inštancie zo 17. marca 2015 č. k. 12C/234/2012-196 bolo rozhodnuté len o poplatku za jedno odvolacie konanie).

2. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 20. decembra 2016 sp. zn. 13Co/408/2016 tak, že vyššie uvedené uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že s účinnosťou od 1. októbra 2012 sa podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 €, pričom v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej. Keďže v prejednávanej veci bolo odvolacie konanie začaté až po 1. októbri 2012 (v marci 2015), podaním odvolania vznikla žalobkyňi poplatková povinnosť. Súd prvej inštancie žalobkyňi preto podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v zákone SNR č. 71/1992 Zb. (o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení) poplatok (doplatok poplatku) vyrubil správne.

3. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila

dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 431 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“), ktorý konkretizovala dôvodom zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. (t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Navrhla preto uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, z a ktorú koná zamestnankyňa s predpísaným vysokoškolským právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), sa zaoberal predovšetkým prípustnosťou dovolania. Dospel pritom k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť.

5. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodnutie trpí vadami zmätočnosti (vymenovanými v písmenách a/ až f/ tohto zákonného ustanovenia).

7. Dôvody zmätočnosti vyjadrené zákonom vo forme taxatívneho (úplného) výpočtu možno ale uplatniť len pri nasmerovaní dovolania proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Pod vecou samou pritom treba rozumieť predmet konania (sporu) tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je potom len také rozhodnutie vydané súdom (odvolacím) po prejednaní veci (odvolania), v ktorom i odvolací súd (tak ako pred ním súd prvej inštancie) rozhodne o uplatnenom nároku (v tomto prípade tak, že sa vyjadrí k vecnej opodstatnenosti odvolania a podľa toho rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, zmení, alebo môže tiež rozhodnúť kombináciou oboch takýchto spôsobov rozhodnutia).

8. V danom prípade sa však dovolaním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Takéto uznesenie odvolacieho súdu ale na základe už uvedeného vyššie nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (keďže aj rozhodnutím končiacim konanie tu treba rozumieť len rozhodnutie končiace konanie o predmete sporu, nech aj v tomto prípade tzv. nevecné rozhodnutie - spravidla uznesenie o zastavení konania či o odmietnutí podania). Dovolanie žalobkyne smeruje preto proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. So zreteľom k tomu preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

10. O trovách dovolacieho konania nerozhodoval, nakoľko vo vzťahu k otázke, ktorú sa žalobkyňa snažila urobiť predmetom dovolacieho konania, nešlo o vzťah medzi stranami sporu, ale o vzťah poplatníka a štátu (v ktorom len zhodou okolností bol štát tiež procesným súperom dovolateľky).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.